

den forlængede betalingsfrist for de hidtil forfaldne afgifter. Denne ordning foresloges nu lovfæstet, men det vedtoges under sagens behandling i folketinget yderligere at forlænge betalingsfristen, idet man gav § 15, stk. 2, 1. punktum, følgende affattelse:

„Afgiften af den i en måned stedfundne afgiftspligtige omsætning skal være indbetalt til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder senest den 15. i den 3. måned efter den måned, i hvilken omsætningen har fundet sted.“

Andre af nærværende lovs bestemmelser angår fastsættelsen af den afgiftspligtige værdi.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres bl. a.:

„Ved lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbesgrænsende foranstaltninger blev der indført omsætningsafgift på en række varer, bl. a. manufakturvarer og beklædningsgenstande. Afgiften i henhold til denne lov er henlagt til *engrosledet*, således at afgiften normalt opkræves ved salget fra grossist (eventuelt fabrikant) til detailhandler.

Fra erhvervenes side er der fremsat ønsker om, at der på et så tidligt tidspunkt som muligt gennemføres bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at mindske ulemperne for erhvervslivet, når der til sin tid er truffet afgørelse om, at afgiften skal bortfalde, hvorved bemærkes, at loven udløber den 31. marts 1957.

I forbindelse med disse ønsker blev der af medlemmer af det konservative folkeparti den 24. november 1955 i folketinget fremsat forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v., gående ud på at opfordre finansministeren til at udarbejde forslag til ændringer i afgiftsloven, således at afgiften blev omlagt til *detailledet*.

I det folketingsudvalg, der blev nedsat til behandling af dette forslag til folketingsbeslutning, har man herefter drøftet dette forslag og forskellige andre spørgsmål om ændringer i afgiftsloven. Under behandlingen i udvalget har det vist sig, at der ikke kunne skaffes flertal for en omlægning af afgiften til *detailledet*, og drøftelserne har derefter koncentreret sig om andre veje til at formindske erhvervenes ulemper ved en eventuel ophævelse af afgifterne.

I konsekvens af den betragtning, at det ikke er muligt på forsvarelig måde at foretage en tilbagebetaling til detailhandlerne af de af lagrene erlagte afgiftsbeløb, har udvalget fra forskellige erhvervsorganisationer modtaget henvendelse gående ud på, at problemet vedrørende detailhandlernes lagre af beskattede varer søges løst gennem en såkaldt *aftapningsordning*, som skulle gå ud på, at